கொடைக்குணம்

(கர்ண மகாராசாவின் கொடைத்திறனைப்பற்றிப் பல வாய்மொழிப் புராண மரபுக் கதைகள் உள்ளன. அத்தகைய கதைகளில் ஒன்றனை இப்போது உங்களுக்குக் கூறப்போகிறேன் என்று பாட்டி கதையைக் கூறத் தொடங்கினார். பாட்டியைச் சுற்றி உட்கார்ந்திருந்த குழந்தைகள் ஆர்வத்துடன் கதை கேட்க ஆயத்தமாயினர். கர்ண மகாராசாவின் கொடைத்திறம் பற்றிய செய்திகள் புதிதுபுதிதாக நாளும் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன.)

கர்ண மகாராசாவின் புகழ் பரவிக்கொண்டே இருந்தது. கர்ண மகாராசா ஒரு சிற்றரசன்தான். அவனுக்கு அந்த நாட்டைக் கொடையாகக் கொடுத்தவன் துரியோதனன். ஒருநாள் அமைச்சன் ஒருவன் துரியோதனனுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, “மகாபிரபுவே, நீங்கள்தான் இந்த நாட்டின் சக்கரவர்த்தி. தங்களிடம் எல்லாவிதமான அதிகாரங்களும், செல்வமும், படையும் உள்ளன. தாங்கள் தானமாகக் கொடுத்த அங்கதேசம் என்ற சிறிய நாட்டைத்தான் கர்ணன் ஆளுகிறான். கர்ணனும் உங்கள் ஆளுகைக்கு உட்பட்டவன்தான், ஆனால், இந்த நாட்டில் இப்போது, உங்களுக்கு இல்லாத புகழ் கர்ணனுக்குத்தான் இருக்கிறது, அஃது எப்படி நியாயமாகும் ?” என்று குதர்க்கமாக வினவினான் அமைச்சன்.

துரியோதனனுக்கு அமைச்சன் கூறுவது முறையாகவே தோன்றியது. எனவே, துரியோதனன் அமைச்சனிடம், “நானும், கர்ணன் மாதிரி புகழ் பெற நீர்தான் யோசனை கூற வேண்டும்” என்று கூறினான். அமைச்சன், “மகாபிரபுவே, நாளைமுதல் தாங்களும் கர்ணனைப்போல் கொடை கொடுக்கத் தொடங்கிவிடுங்கள். உங்களுக்குக் கொடைவள்ளல் என்ற புகழ் கிடைத்துவிடும்’ என்று கூறினான்.

துரியோதனன் “சரி, அப்படியே செய்கிறேன்” என்றான். உடனே அமைச்சன், “மகாபிரபுவே, இப்படி ஓர் அருமையான யோசனை கூறிய எனக்குக் கொடையாக ஏதாவது கொடுக்கக் கூடாதா ?” என்று கேட்டான்.

அதற்குத் துரியோதனன், “இப்படி யோசனை சொல்வதற்காகத்தான் உமக்கு மாதா மாதம் சம்பளம் கொடுக்கிறேனே, தனியே வேறு கேட்கிறீரே! முதலில் இடத்தைக் காலி பண்ணும்” என்றான் துரியோதனன். அமைச்சன் அப்போதுதான் நினைத்தான். கொடை கொடுப்பதற்கும் ஒரு மனம் வேண்டும் என்றும், பிறவிக்குணம் இல்லாமல் கொடை கொடுக்கிற மனம் தானாக வாராது என்றும் நினைத்துக் கொண்டான்.

மறுநாள், “துரியோதன மகாராசாவும் கொடை கொடுப்பார்” என்று அமைச்சன் அறிவித்தான். அந்த அறிவிப்பைக் கேள்விப்பட்ட கண்ணன் தள்ளாத முதியவர்போல், தன் உருவத்தை மாற்றிக்கொண்டு துரியோதனனிடம் வந்து, “ஐயா, எனக்கு ஒரு

பொருள் தானமாக வேண்டும்'' என்று கேட்டார். 'பெரியவரே, உமக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேளும் தருகிறேன்' என்றார் துரியோதனன். அதற்கு அந்தப் பெரியவர் வேடத்தில் வந்த கண்ணன், ''இன்னும் ஒரு மாதம் கழித்து இதே நாளில் வந்து, நான் விரும்பும் பொருளைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்'' என்றார். துரியோதனன், 'சரி எப்போது வேண்டுமானாலும், என்ன பொருள் வேண்டுமானாலும் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளும் என்று வாக்குக் கொடுத்தான். துரியோதனனிடம் வாக்குப் பெற்றுக்கொண்டு சென்ற கண்ணன், அன்றுமாலையே, மழைக்கடவுளை அழைத்து, ''நாளைமுதல் ஒரு மாதத்திற்கு அடைமழை பெய்ய வேண்டும்'' என்று கேட்டுக் கொண்டார். அன்றுமுதல் ஒரு மாதமாகத் துரியோதனனின் நாடெங்கும் அடைமழை பெய்தது. கண்ணன் ஒரு மாதம் கழித்து முதியவர்போல வேடமிட்டுத் துரியோதனனைக் காண வந்தார்.

துரியோதனன், அந்த முதியவரைப் பார்த்து, 'யார் நீ?' மழையில் நனைந்து கொண்டு, இந்த நேரத்தில் என்றான்.

''நான் உங்களை முன்பே சந்தித்துள்ளேன்; எனக்குக் கொடையாக ஒரு பொருளைத் தரவேண்டும் என்று ஒருமாதத்திற்கு முன்பு கேட்டிருந்தேன். தாங்களும் தருகிறேன் என்று வாக்குக் கொடுத்துள்ளீர்கள், நினைவிருக்கிறதா?'' என்று கேட்டார்.

துரியோதனனுக்கு அப்போதுதான், அந்த நிகழ்வு நினைவுக்கு வந்தது. அமைச்சனும் உடன் இருந்தான். அவனும், 'ஆமாம் மகாராசா! தாங்கள் வாக்குக் கொடுத்தீர்கள்' என்று நினைவூட்டினான். ''அதற்கென்ன இப்போது? என்ன வேண்டுமோ கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு செல்லும்'' என்று மிகவும் அலட்சியமாகக் கூறினான். முதியவர் வேடத்தில் இருந்த கண்ணன், ''மகாபிரபுவே, கொடைவள்ளலே, எனக்கு இப்போதே ஒரு வண்டி நிறைய காய்ந்த விறகுவேண்டும். என் மகளின் திருமண நிகழ்ச்சிக்கு அடுப்பெரிக்க, காய்ந்த விறகு தேவையாக இருக்கிறது'' என்றான்.

துரியோதனன் சினத்துடன், முதியவர் வேடத்தில் இருக்கும் கண்ணனைப் பார்த்து, ''உமக்கு என்ன பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா! இங்கு ஒருமாதமாக மழை பெய்துகொண்டே இருக்கிறது. இங்கு, நாங்கள் அரண்மனை பயன்பாட்டிற்கே விறகு இல்லாமல் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் நீர் வந்து காய்ந்த விறகு கேட்கிறீரே! பொன் பொருள் ஏதாவது தேவை என்றால் கேளும் தருகிறேன். விறகு மட்டும் கேட்காதீர்'' என்று கூறினான்.

முதியவர் தயங்கியபடியே, ''கொடைவள்ளலே, தாங்கள் எனக்குக் கொடுத்த வாக்கு என்னாவது?'' என்று கேட்டார். முதியவர் கூறியதனைக் கேட்ட துரியோதனன் மீண்டும் சினத்துடன் ''வாக்காவது போக்காவது இடத்தைக் காலி பண்ணும்'' என்றான்.

அமைச்சன், ''நம் நாட்டில் கர்ணன் என்று ஒரு வள்ளல் இருக்கிறான்; அவனிடம் போய்க் கேள், தருவான் உமக்கு'' என்றான். அமைச்சன் சொன்னதனைக் கேட்ட முதியவர், ''நீர் சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும் கர்ண மகாராசாவைத்தான் பார்க்கப் போகிறேன்'' என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு நேரே, கர்ண மகாராசாவின் அரண்மனைக்குச் சென்றார், முதியவர் வேடத்தில் இருந்த கண்ணன்.

முதியவர் ஒருவர், தன்முன் மழையில் நனைந்துகொண்டு வந்து நிற்பதனைப் பார்த்த கர்ண மகாராசா, முதலில் முதியவருக்கு உடுத்திக்கொள்ள மாற்று உடையும் தலையைத் துவட்டிக்கொள்ள துண்டும் கொடுக்குமாறு உத்தரவிட்டார்.

முதியவரும் அதன்படியே உலர்ந்த ஆடைகளை உடுத்திக்கொண்டார். அவருக்குக் குளிருக்கு இதமாகப் பருகுவதற்குச் சூடாகப் பாலும் கொடுக்கப்பட்டது. தன்னை இளைப்பாற்றிக்கொண்ட பெரியவர்,

"ஐயா, கர்ண மகாராசாவே! நாளைக்குக் காலையில் என் மகளுக்குத் திருமணம் நடைபெற உள்ளது. அதற்குச் சமையல் செய்ய ஒரு வண்டி நிறைய காய்ந்த விறகு வேண்டும்; காய்ந்த விறகைக் கொடையாகக் கேட்கவே நான் இங்கு வந்துள்ளேன்" என்றார். கர்ண மகாராசா, தன் அரண்மனைப் பணியாளர்களை அழைத்து, 'நம் நாட்டுக் காட்டில் அரண்மனை ஒன்றுள்ளது. அது முழுவதும் பாழடைந்திருக்கிறது. அந்த அரண்மனையில் நிறைய தூண்களும் உத்திரங்களும் உள்ளன. அவை மழையில் நனையாமல் காய்ந்த நிலையில் இருக்கும். நீங்கள் ஒரு வண்டி நிறைய அவற்றை எடுத்து ஏற்றி, அவை நனையாமல் இருக்க அவற்றின்மேல் ஓலைகளைக் கூரைபோல் வேய்ந்து, பெரியவரின் ஊருக்கு அனுப்பி வையுங்கள்' என்று ஆணையிட்டார்.

கர்ண மகாராசா சொன்னபடியே பணியாளர்களும் காட்டு அரண்மனையில் உள்ள தூண்களையும் உத்திரங்களையும் பெயர்த்து எடுத்து, ஒரு வண்டியில் ஏற்றி, அவை நனையாமல் இருக்க பனை ஓலையால் கூரையும் வேய்ந்து வண்டியைத் துரியோதனனின் மாளிகை இருக்கும் தெருவழியே ஓட்டிச் சென்றனர்.

"பெரியவரே, காய்ந்த விறகு கிடைத்துவிட்டது போலிருக்கே" என்று அமைச்சன் கேட்க, முதியவர் வேடத்தில் இருந்த கண்ணன், 'ஆமாம், காய்ந்த விறகு கிடைத்துவிட்டது. கொடைவள்ளல் கர்ண மகாராசாதான் கொடுத்தார்' என்று உரக்கக் கூறினார். கொடைவள்ளல் என்னும் சொல்லைப் பெரியவர் வேண்டுமென்றே அழுத்தி உச்சரித்துக் கூறினார்.

அமைச்சனுக்கு அப்போதுதான், கொடைகொடுக்க செல்வம் மட்டும் இருந்தால் போதாது; கொடை உள்ளமும் கூர்த்த அறிவும் வேண்டும் என்னும் உண்மை புரிந்தது. சிரித்துக் கொண்டே நடந்தார் முதியவர் வேடத்தில் இருந்த கண்ணன்.

"இப்போது புரிகிறதா குழந்தைகளே, கர்ண மகாராசாவின் கொடைத்திறம்!" என்று கூறிக் கதையை முடித்தார் பாட்டி.

நன்றி : கழனியூரன், தாத்தா பாட்டி சொன்ன கதைகள்

மாதிரி வினா

கட்டுரை வினா'

'கொடைக்குணம்' கதையைச் சுருக்கி எழுதுக.